

[Ove Hansen.]

pligtige grundværdi i amtsråds kredsen. Af det beløb, der bliver tilbage, og det er naturligvis langt, langt det største beløb, udskrives halvdelen som grundskyld og halvdelen pålignes sognekommunerne inden for amtsråds kredsen. Den amtskommunale grundskyldpromille må ikke overstige 20, det var tidligere 14, men dertil kom den statslige grundskyldpromille på 6, der nu foreslås ophævet. Det er værdiansættelserne ved 13. almindelige vurdering, der lægges til grund ved den amtskommunale beskatning.

Det lovforslag, som afviger væsentligst fra det oprindelige, er indenrigsministerens forslag til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. Jeg tror, det vil være nødvendigt at gøre lidt nærmere rede for de ændringsforslag, som et flertal af udvalgets medlemmer indstiller til vedtagelse. Disse har givet anledning til misforståelser, og det er der i og for sig ikke noget at sige til, eftersom det er ret udviklede regler, der hidtil har været gældende, og det vil det også være for det kommende års vedkommende.

For København, Frederiksberg og købstæderne går ændringerne bl. a. ud på, at den bundgrænse, der hidtil har været gældende for grundskyldpromillens vedkommende i disse kommuner, opretholdes. Har promillen f. eks. været 25 i en købstad, hvad der er ret almindeligt, kan promillen ikke ansættes lavere. Derimod findes der ingen maksimumgrænse for grundskyldpromillens størrelse hverken efter den hidtil gældende lov eller efter den nu foreslåede.

De væsentligste ændringsforslag, som et flertal af udvalgets medlemmer anbefaler til vedtagelse, og som er stillet af ministeren, går bl. a. ud på, at de skatter på fast ejendom, som København og købstæderne skal udskrive for det kommende skatteår, skal udskrives på grundlag af 12. almindelige vurdering. Men når fordelingen skal foretages, d. v. s. fordelingen af udskrivnings-

beløbet på de i kommunen værende ejendomme, skal det ske på grundlag af ejendommens værdiansættelse ved 13. almindelige vurdering. Med andre ord, udskrivningen af de ejendomsskatter, som vedtages i en kommune, skal vi sige f. eks. 5 mill. kr., sker ved anvendelse af vurderingsgrundlaget ved 12. almindelige vurdering, men på ligningen, fordelingen, af de 5 mill. kr. sker på grundlag af 13. almindelige vurdering. En købstadkommune, det gælder også København og Frederiksberg, kan således stadig væk udskrive det beløb, den ønsker, i ejendomsskatter.

For sognekommunernes vedkommende begrænses mulighederne med hensyn til udskrivning af kommunale ejendomsskatter. Her skal grundskyldpromillen være mindst 10 og højst 35; sådan er bestemmelserne i den nugældende lov, og således foreslås de også her; men med den væsentlige ændring, at de henholdsvis 10 og 35 promille skal ses i relation til 12. almindelige vurdering. Fordelingen derimod skal ligesom for købstædernes vedkommende ske på grundlag af 13. almindelige vurdering.

Når sognekommunernes muligheder er begrænsede, skyldes det ikke alene, at promillen skal ligge inden for intervallet 10 til 35, der er også begrænsede muligheder for at forhøje og nedsætte promillen. I landkommuner med under 3.000 indbyggere f. eks. må den højst stige eller nedsættes med 25 pct. Er promillen f. eks. 20, kan den højst stige til 25 eller nedsættes til 15. Har en landkommune derimod over 3.000 indbyggere, kan promillen efter kommunens skøn ansættes mellem 10 og 35.

Når det har været nødvendigt at operere med de to vurderinger som udgangspunkter, skyldes det bl. a. ønsket om at undgå de urimeligheder, som kunne opstå som følge af årsomvurderingerne; nu er grundlaget fælles for alle ejendomme, og det har vi naturligvis lagt vægt på. Det skal indrømmes, at skatterne her for landbrugets vedkommende giver nogen lettelse.

For en del kommuners vedkommende vil